

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	17XCdo/521/2016
Identifikačné číslo spisu:	5812206316
Dátum vydania rozhodnutia:	31.01.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Mederová
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:5812206316.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: POHOTOVOŠŤ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, proti žalovanej: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 7C/65/2012, na dovolanie žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č. k. 9Co/736/2015-139 z 21. decembra 2015, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie žalobkyne o d m i e t a .
- II. Žalovaná m á voči žalobkyni n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Námestovo ako súd prvej inštancie uznesením č. k. 7C/65/2012-123 zo dňa 29.10.2015 uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 20,-eur za podané odvolanie podľa položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov, tvoriaceho prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch“), a to v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia. Súd žalobkyňu poučil, že v prípade, ak poplatok v určenej lehote nezaplatí, bude ho súd vymáhať.

2. Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Žiline ako súd odvolací po prejednaní veci podľa § 212 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“), bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p., uznesením č. k. 9Co/736/2015-139 zo dňa 21.12.2015, uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. ako vecne správne potvrdil. V odôvodnení rozhodnutia odvolací súd uviedol, že žalobkyni vznikla podaním odvolania poplatková povinnosť v súlade s ust. § 2 ods. 4, § 5 ods. 1 písm. a/ a § 6 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch. Nestotožnil sa s argumentáciou žalobkyne, že v danom prípade je konanie vecne oslobodené od súdneho poplatku podľa § 4 ods. 1 písm. k/ zákona o súdnych poplatkoch v znení účinnom do 30.09.2012. Zdôraznil, že vznik poplatkovej povinnosti žalobkyne za podanie odvolania je potrebné posúdiť podľa právnej úpravy účinnej v čase podania odvolania. Poplatkový úkon bol v predmetnej veci navrhnutý po 30.09.2012, kedy sa naň už vecné oslobodenie podľa § 4 ods. 1 písm. k/ zákona o súdnych poplatkoch v znení účinnom do 30.09.2012

nevzťahovalo. Uznesenie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 15.02.2016.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie, tvrdiac, že súdy jej odňali možnosť konať pred súdom (§ 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p.). Odvolaciemu súdu vytkla prekvapivosť jeho rozhodnutia, ktorá mala byť daná tým, že dovolaním napadnuté uznesenie popiera doterajšiu konštantnú judikatúru a je v rozpore so zákonom a ústavnou úpravou. Navrhla uznesenie odvolacieho súdu, ako aj uznesenie súdu prvej inštancie zrušiť, súčasne si pre prípad úspechu uplatnila náhradu trov dovolacieho konania.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu konajúca zamestnancom v súlade s ustanovením § 429 ods. 2 písm. b/ C. s. p., preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne je potrebné odmietnuť, nakoľko smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ C. s. p.).

5. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov, dovolací súd postupoval v zmysle prechodného ustanovenia § 470 ods. 1, ods. 2 veta prvá C. s. p. (podľa ktorých ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti a právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované) a prípustnosť dovolania posudzoval podľa § 236, § 237 ods. 1 a § 239 O. s. p..

6. Najvyšší súd na odôvodnenie svojho záveru v zmysle § 451 ods. 3 C. s. p. stručne uvádza, že v danom prípade ide o obdobnú vec, ktorá už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou, pričom v týchto konaniach bola podrobne riešená aj otázka prípustnosti a dôvodnosti jej dovolania. Ako príklad dovolací súd uvádza konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 2Cdo/280/2014, 3Cdo/180/2014, 4Cdo/266/2014, 6Cdo/221/2014, 6Cdo/253/2014, 6Cdo/278/2014, 6Cdo/279/2014, 7Cdo/398/2014 a 8Cdo/220/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 452 ods. 1 C. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

7. So zreteľom na vyššie uvedené dovolací súd dovolanie žalobkyne smerujúce proti uzneseniu odvolacieho súdu podľa § 447 písm. c/ C. s. p. ako procesne neprípustné odmietol bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou dovolania.

8. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov konania žalovanej rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

9. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.